

[Paul Holt.]

at være ret indlysende, nemlig, at de smaa Sparere, som den højtærede Statsminister særlig havde i sin Tanke, da han udtalte sig om dette Spørgsmaal, i Almindelighed ikke sætter deres Penge i Aktier, men i Obligationer, og derfor var det vel ogsaa, at det ikke lykkedes at gennemføre det paa-tænkte Forslag i det Udvalg, som har arbejdet med denne Sag. I øvrigt har vi ikke haft nogen Mulighed for at følge Arbejdet i Udvalget og kan derfor ikke vide meget om, hvordan man har argumenteret i denne Sag.

Paa et andet Spørgsmaal, jeg stillede, fik jeg ikke Svar af den højtærede Statsminister, muligvis fordi han ikke hørte det, idet han var optaget af andet i Øjeblikket. Det angik det nye Initiativ, som Regeringen har taget i Spørgsmaalet om Sydslesvig. Det er nævnt, at der har været Forhandlinger i Det udenrigspolitiske Nævn, men da denne Rigsdag jo er uvidende om, hvad der foregaar i Det udenrigspolitiske Nævn, har man maattet nøjes med nogle Meddelelser i Dagspressen, ifølge hvilke Regeringen har taget Initiativet til at lade Danmarks Gesandt i London gøre en Indsats for at faa det sydslesvigske Spørgsmaal rejst paa den kommende Udenrigsministerkonference, og at Regeringen har stillet i Udsigt, at man fra dansk Side vil tage Initiativ for at faa noget bedre Gang i Oprettelsen af danske Skoler i Sydslesvig. Det var herom, jeg afspøgede den højtærede Statsminister et Udsagn, for at faa at vide, hvorvidt disse Meddelelser var rigtige, og om Regeringen kunde give Tinget nærmere Meddelelse om det. Dette Spørgsmaal har sin Interesse i Forbindelse med den Debat, der er ført i Dag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ønskede Klarhed over Stillingen med Hensyn til den sydslesvigske Politik. Vi har gentagne Gange gjort Forsøg paa at faa en saadan Klarhed frem, men hver Gang vi har stillet en Forespørgsel, har den givet det samme Resultat, at et stort Flertal af dette Ting har vedtaget en ganske bestemt Formulering af Tingets Stilling til det sydslesvigske Spørgsmaal, som den er udtrykt i Noten af Oktober og Memorandummet af Januar. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har hver Gang støttet disse Vedtagelser, og som Forholdet ligger nu, er det vist ganske uden for Mulighedernes Grænse, at der her i Tinget kan komme klarere Udtalelser frem. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forsøg

kan føre til noget andet eller nyt i denne Sag. Samlingsregeringens Erklæring angaaende Sydslesvig er blevet til som et Kompromis. Der var allerede dengang i Samlingsregeringen forskellige Meninger, og det kom til at præge den Formulering, man gav af Regeringens Stilling over for Sydslesvig, over for Mindretallet baade Nord og Syd for Grænsen. Dette Kompromis skulde dække over Modsætninger.

Disse Modsætninger er stadig til Stede, og har faaet meget tydeligt Udtryk her i denne Sal. Nu sidst har vi hørt et Indlæg af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, som stedse er sin Ungdoms Idealer oprigtig tro, og det har ogsaa sin Charme. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg ser anderledes paa den sydslesvigske Politik end det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede Medlem udtalte i sit Indlæg, at det danske Folk stod samlet om at støtte Sydslesvingerne, og der er ingen Tvivl om, at det danske Folk staar samlet, i alt Fald store Dele af det danske Folk, om at opfylde de enkelte Krav, som ogsaa Flertallet i denne Sal har stillet. Men det er urigtigt af det ærede Medlem at fremsætte Meninger, der gaar ud paa, at vi, der er utilfredse med det Resultat, som er opnaaet ved Flertallets Politik, ikke af al vor Kraft skulde støtte Arbejdet for, at de danske Sydslesvingere, den danske Bevægelse i Sydslesvig, kan faa de bedst mulige Vilkaar. Derom er der ikke Uenighed, det er ikke der, vore Veje skilles. Men vi har Gang paa Gang peget paa, at den Fremgangsmaade, Flertallet har valgt for at faa denne Støtte frem, efter al Sandsynlighed ikke kan føre til det opgivne Maal. Det viste sig da ogsaa, at Kampen for at faa Flygtningene fjernet fra Sydslesvig, og Kampen for Adskillelse mellem Slesvig og Holsten, og Kampen for at give de danske bedre og friere Arbejdsvilkaar dernede gav ret svage og ringe Resultater; for de to første Spørgsmaals Vedkommende er Resultatet til Dato lig Nul; og der er ikke givet nogen som helst Oplysning, hverken af Flertallet eller af Regeringen om, at man er naaet blot et Hanefjed videre med Hensyn til Opfyldelsen af disse Punkter. Men det forekommer mig dog, at Flertallet med nogen Interesse maa følge, hvorledes det gaar med Gennemførelsen af den Politik, som Flertallet har bundet sig til og klart og tydeligt er gaaet ind for. Det er derfor berettiget, at vi rejser vor Kritik imod denne Politik. Det er berettiget, at man spørger: Hvor er Resultaterne blevet af? Hvad har man gjort? Hvad har man at